26/02/2022

Συνάντηση του Υφυπουργού Εσωτερικών με τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Αρχιεπισκοπή Αμερικής

Με τον Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής κ. Ελπιδοφόρο, που πραγματοποιεί προσκυνηματική επίσκεψη στην Ελλάδα, συνοδευόμενος από στελέχη της Ομογένειας και της Αρχιεπισκοπής, συναντήθηκε, σήμερα, ο Υφυπουργός Εσωτερικών, αρμόδιος για θέματα Μακεδονίας και Θράκης κ. Σταύρος Καλαφάτης.

Μετά τη συνάντηση, ο κ. Καλαφάτης δήλωσε:

«Αποτελεί μεγάλη τιμή, χαρά και ευλογία η επίσκεψη του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ.κ. Ελπιδοφόρου και της συνοδείας του σήμερα στην πόλη μας. Η λαμπρή εκκλησιαστική και ακαδημαϊκή διαδρομή του Σεβ.

Αρχιεπισκόπου Αμερικής φέρει την σφραγίδα της πρωτεύουσας της Μακεδονίας, της Θεσσαλονίκης, με την οποία έχει αναπτύξει στενούς δεσμούς.

Στο πρόσωπό του καλωσορίζουμε τον άοκνο ποιμενάρχη μίας από τις σημαντικότερες επαρχίες του Οικουμενικού Πατριαρχείου και ταυτόχρονα το σύμβολο της Ελληνικής Ομογένειας στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής. Και είναι εξαιρετικά σημαντικό ότι σήμερα οι σχέσεις μεταξύ των δύο φίλων και συμμάχων χωρών, της Ελλάδος και των ΗΠΑ, βρίσκονται στο καλύτερο επίπεδο από ποτέ. Η στάση του Σεβασμιωτάτου κ. Ελπιδοφόρου σε σημαντικά ζητήματα, όπως της πανδημίας του COVID-19 σε ζητήματα σεβασμού του ανθρωπίνου προσώπου, αλλά και τήρησης της Ορθοδόξου Παραδόσεως, αποτελεί φωτεινό παράδειγμα.

Ιδιαιτέρως αναγκαίες είναι ευχές του για τις κρίσιμες στιγμές που περνά ο λαός της Ουκρανίας από την εισβολή της Ρωσίας. Οι Έλληνες καταδικάζουμε με τον πιο έντονο τρόπο την επίθεση αυτή καθώς παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο, εκφράζει απαράδεκτο αναθεωρητισμό, πλήττει την κυριαρχία ανεξάρτητου κράτους, προκαλεί απώλειες ανθρώπινων ζωών. Ζητούμε τον άμεσο τερματισμό της εισβολής και στεκόμαστε δίπλα στο δοκιμαζόμενο ουκρανικό λαό. Και βεβαίως δίπλα στην εκεί περήφανη ελληνική ομογένεια.

Ευχόμαστε η επίσκεψη του Αρχιεπισκόπου του στο Αγιώνυμο Όρος του Άθωνος και στην Θράκη να είναι ευχάριστη και καρποφόρα τόσο για τον ίδιο όσο και για ολόκληρο τον Ελληνισμό της Μακεδονίας, της Θράκης».

Ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής κ. Ελπιδοφόρος ανέφερε:

«Ευχαριστώ για το καλωσόρισμα στο Διοικητήριο, στο Υπουργείο Μακεδονίας – Θράκης. Όπως το τόνισε και ο ίδιος ο κ. Καλαφάτης με συνδέουν δεσμοί πολύ ισχυροί με τη Θεσσαλονίκη, διότι ήρθα και εγώ μεταξύ πολλών άλλων Ρωμιών Ορθοδόξων προσφύγων από την Κωνσταντινούπολη, τη δεκαετία του ΄70 και μεγάλωσα στη Θεσσαλονίκη. Εδώ τελείωσα τα σχολεία. Εδώ ανέπτυξα τους δεσμούς μου με το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο, στο οποίο αργότερα και προσέφερα και τις υπηρεσίες μου και είναι μια πόλη που είναι στην καρδιά μου και γι΄αυτό το λόγο.

Ασφαλώς, η πρώτη μου επίσκεψη στην Ελλάδα, μετά την ενθρόνισή μου δεν μπορούσε παρά να είναι η Θεσσαλονίκη, η Μακεδονία, η Θράκη μας. Διότι οι πρόγονοί μου, εκατό χρόνια σαν εφέτος, μετανάστευσαν από την Ανατολική Θράκη, έξω από την Κωνσταντινούπολη και εγκαταστάθηκαν στα φιλόξενα, ελεύθερα, δημοκρατικά και ελληνικά εδάφη της Μακεδονίας, έξω από τα Γιαννιτσά και κάνανε το χωριό Νέα Πέλλα. Έχω πολύ ισχυρούς δεσμούς, λοιπόν, και από

αυτήν την άποψη και με τη Μακεδονία και με τη Θράκη και ως Θραξ, Ανατολικοθράξ, διότι η Κωνσταντινούπολη είναι μέρος της Ανατολικής Θράκης και ως Έλληνας της Μακεδονίας, που μεγάλωσα εδώ, στη Θεσσαλονίκη, αισθάνομαι ιδιαίτερα συγκινημένος και είμαι ευτυχής που μπορώ ως επικεφαλής μιας ομάδας Ελληνοαμερικανών να επισκεφθώ την πόλη καθ΄ οδόν για το Άγιον Όρος, καθ΄οδόν για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης και καθ΄οδόν, φυσικά, για την Κωνσταντινούπολη, όπου ως γνωστόν όλοι οι δρόμοι μας οδηγούν. Είναι η καρδιά της Ρωμιοσύνης, είναι η καρδιά της Ορθοδοξίας.

Η Κωνσταντινούπολη στην οποία πηγαίνουμε ως Ελληνοαμερικανοί, φέτος, διότι εφέτος εμείς στην Αμερική δεν θυμόμαστε μόνο την θλιβερή επέτειο της Μικρασιατικής Καταστροφής, αλλά θυμόμαστε και την επέτειο της ίδρυσης της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, πριν από εκατό ακριβώς χρόνια. Και πηγαίνουμε, λοιπόν, περνώντας από τη Θεσσαλονίκη, περνώντας από το Άγιο Όρος και τη Θράκη, να πάμε οδικώς στην Κωνσταντινούπολη για να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς την Μητέρα Εκκλησία που μέσα στον πόνο του ξεριζωμού του Ελληνισμού της Μικράς Ασίας, του Πόντου, το Πατριαρχείο είχε την διαύγεια, είχε την ψυχραιμία, είχε την πρόνοια να ιδρύσει την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αμερικής μεταξύ άλλων Μητροπόλεων και Αρχιεπισκοπών που ίδρυσε εκείνο το έτος. Λοιπόν, η Θεσσαλονίκη είναι ένας σταθμός, η Θεσσαλονίκη είναι μια διασταύρωση, είναι ένας κόμβος και εκκλησιαστικός και εθνικός και διεθνής τον οποίο κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει πόσο μάλλον εμείς οι Έλληνες που την αγαπούμε τόσο πολύ και αναπαυόμαστε κάθε φορά που περνούμε από τη Θεσσαλονίκη. Οι ημέρες αυτές όμως, είναι και ημέρες που ζούμε, εγώ ενοχλούμαι όταν ακούω την έκφραση πόλεμος.

Δεν υπάρχει πόλεμος. Πόλεμος είναι όταν δύο πλευρές ανακηρύσσουν πόλεμο ο ένας τον άλλο και μάχονται. Εδώ δεν έχουμε πόλεμο στην Ευρώπη. Στην Ουκρανία δεν είναι ο πόλεμος. Είναι εισβολή. Εισβολή απρόκλητη μιας χώρας η οποία είναι ισχυρή, στρατιωτικά και πολιτικά και οικονομικά, έναντι μιας χώρας η οποία είναι ανεξάρτητη χώρα, κυρίαρχη χώρα αλλά δεν έχει, δυστυχώς, ούτε τον στρατό που απαιτείται για ν΄αντισταθεί και γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης. Είναι καθαρά η εκμετάλλευση ενός δυνατού, ο οποίος παραβιάζει τα δικαιώματα της εθνικής κυριαρχίας, της ελευθερίας, ενός ανεξάρτητου κράτους, που είχε την ατυχία να συνορεύει μ΄ ένα τόσο ισχυρό κράτος. Επομένως, δεν πρόκειται για έναν πόλεμο. Είναι μια κατάφωρη παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου, μια εισβολή μιας χώρας.

Το Πατριαρχείο μας στην Κωνσταντινούπολη είχε αντιληφθεί που πήγαιναν τα πράγματα και προσπαθούσε να ενισχύσει και εκκλησιαστικά -διότι το Οικουμενικό Πατριαρχείο Εκκλησία είναι- την ανεξαρτησία του ουκρανικού λαού δίνοντας

σ΄αυτόν το λαό ένα βασικό θρησκευτικό του δικαίωμα, να έχει δική του Εκκλησία, εθνική, ουκρανική Εκκλησία. Το πιο αυτονόητο δικαίωμα που έχει κάθε λαός αφού αποκτήσει την εθνική του ανεξαρτησία. Η αντίδραση της Εκκλησίας της Ρωσίας, και τότε που δόθηκε το Αυτοκέφαλο στην Εκκλησία της Ουκρανίας και πριν από αυτό, η κωλυσιεργία για να λυθεί το εκκλησιαστικό πρόβλημα της Ουκρανίας, δυστυχώς μας απογοητεύουν. Διότι δεν είναι η συμπεριφορά μιας Εκκλησίας αλλά είναι η στάση και η επιλογή μιας Εκκλησίας η οποία δεν έχει απαγκιστρωθεί από το πιεστικό βάρος και την αγκύλωση να είναι όργανο του κράτους.

Σε όλες τις χώρες -και στην Ελλάδα- σ΄όλο τον κόσμο, οι Εκκλησίες έχουν ανεξάρτητες διοικήσεις με κριτήρια καθαρά χριστιανικά, παραδοσιακά, ορθόδοξα. Δυστυχώς, προσευχόμαστε να γίνει αυτό και στην Ρωσία, ώστε να μπορέσει ο ρωσικός λαός ο οποίος αδικείται από την ηγεσία και την πολιτική και την εκκλησιαστική, να αποκτήσει εκκλησιαστική και πολιτική ηγεσία που ν΄ανταποκρίνεται στον πολιτισμό και στο ήθος του ρωσικού λαού, χωρίς να χρειάζεται να εισβάλλει σε ξένες χώρες και να προβαίνει σε πράξεις οι οποίες αντίκεινται στον ανθρώπινο πολιτισμό και στην πρόοδο, να σεβόμαστε ο ένας λαός τον άλλον και να μην φτάνουμε να έχουμε μνήμες Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου ή και πιο πρόσφατες μνήμες όπως έχουμε με την εισβολή στην Κύπρο.

Γι΄αυτό και ενώνω και εγώ τις προσευχές μου με τον εξοχώτατο κύριο Υπουργό και τον ευχαριστώ γι΄αυτές τις δηλώσεις που έκανε συμπαράστασης στον ουκρανικό λαό. Η Εκκλησία είναι στο πλευρό του και οι Ηνωμένες Πολιτείες είναι στο πλευρό όλων των λαών που προσπαθούν να ασκήσουν την εθνική τους ανεξαρτησία. Η κυβέρνηση της Ουκρανίας είναι δημοκρατικά εκλεγμένη επομένως οποιαδήποτε πρόφαση για να εισέλθει κανείς στην Ουκρανία για ν΄αλλάξει την ηγεσία, είναι εκ του πονηρού και δεν δηλώνει δημοκρατικό ήθος και δεν συνάδει με τον 21ο αιώνα στον οποίο έχουμε φτάσει μετά από μεγάλη αιματοχυσία, όλος ο κόσμος, έχοντας πίσω μας μια ιστορία δύο Παγκοσμίων Πολέμων οι οποίοι μας έχουν συνταράξει σαν ανθρωπότητα.

Δεν θέλουμε να γυρίσουμε πίσω. Θέλουμε να διατηρήσουμε τον σεβασμό το ένα κράτος απέναντι στο άλλο, η μία Εκκλησία απέναντι στην άλλη, ο ένας άνθρωπος απέναντι στον άλλον ανεξάρτητα από την εθνικότητά του, τη θρησκεία του, τη γλώσσα του και την ταυτότητά του. Νομίζω, αυτό είναι και το πνεύμα της Βόρειας Ελλάδας, της Μακεδονίας και της Θράκης.

Η Μακεδονία και η Θράκη, είναι ένα σταυροδρόμι ανάμεσα πολιτισμών, γλωσσών και εθνοτήτων, το οποίο ποτέ δεν καταπίεσε τον άνθρωπο, ποτέ δεν παραβίασε τα προσωπικά του θρησκευτικά, εθνικά ή πολιτισμικά του δικαιώματα. Με αυτά τα λίγα λόγια θέλω να ευχαριστήσω για τη θερμή υποδοχή που επιφύλαξε στην

ελαχιστότητά μου ο εξοχώτατος κύριος Υπουργός του οποίου, όπως δήλωσα και νωρίτερα, όταν με καλωσόρισε πάνω στο ιδιαίτερο γραφείο του, του οποίου η προσωπικότητα αναδεικνύει ακόμα περισσότερο αυτόν τον ιδιαίτερο ρόλο και του Υπουργείου Μακεδονίας – Θράκης αλλά και της Μακεδονίας και της Θράκης. Σας ευχαριστώ πολύ».